

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației dospgr. arhdcv. Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Fedacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori neînțețănește se refuză. — Articoli nepublicați nu se înpoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de treiori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

De vorbă cu domnul Filipescu.

— Declarații publicate în ziarul «Az Est».

Afară de partidul liberal, afător la putere, și de cel conservator, care are se vină la putere, mai sunt în România încă două partide: cel conservator-democrat, de sub șefia domnului Tache Ionescu, și al conservatorilor disidenți, de sub șefia domnului Nicu Filipescu. Aceste două din urmă sunt partide pronunțate antantiste. Șefii lor cer mobilizarea armatei române și intrarea în acțiune, alătura de antantă, deci în contra puterilor centrale, în special în contra monarhiei noastre, pentru a lua dela ea — Ardealul.

Ei vor ști, de ce fac o astfel de politică; iar aceea ce trebuie se știm noi, cei de aici, este, că nu de dragul Francezilor, și nici de dragul Rușilor, cochetează acești doi șefi de partide cu antanta, ci sigur că din iubire de țară și de neam. E bine adecă, cred ei, dacă într-o țară mică și fără prieteni cum e România, există fracțiuni, fie și mai mici, neîndușmănite, în bune raporturi cu antanta, cu ceea ce altădată dintr-o țară beligerante, care astăzi pare a fi bătută, dar nu poate să nime, dacă norocul nu se va întoarce pe partea ei mai târziu, și la finea finei nu va fi ea partea învingătoare. Credeță domnului Nicu Filipescu și a ceasta. Domnul Nicu Filipescu e convins, că răsboiul actual se termină cu învingerea antantei.

E liber domnul N. Filipescu și dă Tache Ionescu se crează ce vreau și se facă în țara lor politica pe care ei o află de bună și de folositoare țării lor, noi n'avem dreptul nici să-i criticăm, nici să-i condamnăm pentru aceea ce fac la ei acasă. Ce nu ne convine însă și pentru ce trebuie să-i judecăm cu toată asprimea este, că în acțiunile lor politice de natură a-

ceasta se folosesc de nenorociții noștri refugiați ca de niște unelte, pe cari mai bine ar fi să le țină ascunse, decât să le scoată la privire publică, făcând paradă mare cu ele, pentrucă se compromit numai, compromit cauza pe care vreau să o servească, iar nouă, celor de aici, ne fac numai greutăți și rușine. E rușinător pentru noi din cale afară, că toți certății cu legea și cu morală, toți fugarii, cari aici n'au lăsat nimic alta, decât datorii și acte compromițătoare pe la diferitele tribunale, sunt prezenți tocmai din partea numiților domni șefi de partide ca martiri ai causei naționale române, ca reprezentanți ai romanismului, ai Ardealului îndurerat, făcând lumea de acolo să credă, că și noi, cei de acasă, am fi ca și ei. Nu, domnilor, nu fugarii noștri pot se vorbeașă în numele Ardealului, pe care l-au părăsit, căci nu ei formează Ardealul, ci sutele de mii de soldați români din tranșee, de pe la diferitele fronturi, și milioanele de Români remași acasă, pentru că să poarte greutățile și să dea și ei patriei toate jertfele cari li se cer. Dacă domnii dela București vreau se audă glasul Ardealului, apoi pe noi să ne asculte, nu pe Lucacii, Drumarii, Schiopii și pe cei alături Indrieși, despre cari numai roșind în față putem să spunem, că, durere, cândva au fost ai noștri.

*

Premițând acestea, comunicăm acum cetitorilor ziarului nostru, că un corespondent al ziarului «Az Est», aflându-se în București, ca trimis special al ziarului acestuia, a avut o întrevadere lungă cu unul dintre conducătorii antantistilor, cu domnul Nicu Filipescu, fost ministru de răsboiu în ultimul guvern conservator. I-a adresat mai multe întrebări, iar domnul Nicu Filipescu a răspuns cu sinceritate la toate, făcând următoarele declarații însemnatice, pe cari le dăm și noi, după ziarul «Az Est», unde au fost publicate. Dialogul între domnul Nicu Filipescu și ziaristul maghiar a decurs astfel:

— «Firește, te prinde mirarea, — m'a întâmpinat dl Filipescu, — că te primesc la mine, după cum și pe mine mă prinde mirarea, că m'ai cercetat. Suntem în inamicitate, e un adevăr sfânt, în inamicitate îndărjită, pe moarte și viață, dar în sfârșit, dacă codul internațional regulează raporturile dintre beligeranți, de ce să nu putem și noi să convorbim? Sunt foarte curios să aflu ce vreți se află de la mine».

— «Doresc să vă spun, — am răspuns, — că România din Ungaria se poartă foarte corect; că între ei și noi e înțelegerea cea mai perfectă. Si și aceea, că soldații noștri români își împlinesc datoriile militare într'un mod excelent. I-am întâlnit în tranșee, unde cântau împreună cu soldații săcui frumoase cântece ungurești. Probabil n'au prea înțeles textul, dar acolo în tranșee în inimile Maghiarilor și a Maghiarilor de naționalitate ro-

mână vibrau aceleași corzi.... Astă aș dori să v'o spun. Si să vă întreb, nu credeți oare Ex. Voastră, că ar fi pagubitor, ca acum când la frontierele noastre între Maghiari și Români există armonia cea mai deplină, de dragul unor fantasmagorii deșarte să se strice contelegera realizată prin suferințe și cu prețul săngelui vărsat împreună?»

Dominul Filipescu m'a ascultat, apoi a răspuns:

— «Nu e pagubă. Cuvintelor dvoastre răspund, că eu nu văd posibilitatea unei întărișări (împăcări) între Maghiari și Români. Posibilitatea era dată atunci, când dvoastră barem în momentul din urmă, adepă la începutul răsboiului, atunci fi să facă concesiuni Românilor din Ungaria. Azi nimic nu mai e posibil. După părerea mea dvoastră atunci să facă o greșală gravă când n'au făcut concesiuni din vreme, și vei găsi doară ca foarte natural, că noi vrem să exploatăm în folosul nostru până în capăt aceasta greșală a dvoastră»...

— «Am fărmă convingere, — continuă interlocutorul meu, — că vom ieși victoriști, fie prin arme de răsboiu, fie prin arme de pace. Am convingerea, că între punctul de vedere al dvoastre, care are în vedere unitatea statului ungar, și între punctul nostru de vedere, care se bazează pe principiul național, e un abis invincibil. Am convingerea sfântă, că din aceste două puncte de vedere al nostru va ieși victorios».

— «Pardon, dar Ex. Voastră atunci vorbit de-o parte despre divergențe de neînvinzis, iar de altă parte atunci spus, că punctul de vedere al dvoastre va învinge, fie prin arme răsboinice, fie prin arme de pace. Îndată ce admiteți posibilitatea mijloacelor pacinice, nu se mai poate vorbi, cred, despre divergențe de neînlăturat».

— «Ei, vezi dta, despre mijloacele pașnice se poate vorbi numai în cazul, când noi am ieși învinși din răsboiu. Fiindcă nu vom fi învinși, nu-i aşa oare, că și după răsboiu mai e vreme?... Vedeți, după părerea dvoastre, pe care în continuu o accentuați, statul ungar se poate menține numai fiindcă naționalitatele în opresiune. Față de această concepție a dvoastre Europa întreagă e de părere unanimă, că principiul național trebuie să învingă!»

— «Dar acest principiu de naționalitate, — am spus eu, — pe care și până acum Anglia l-a aplicat în mod atât de nobil față de Irlandezii, iar România l-a aplicat față de Bulgarii din Dobrogea, evident, că se va putea realiza numai în raportul victoriilor împătritei întărișări».

— «Nu. Principiul național va trebui să iașă victorios și în cazul când victoria ar fi de partea puterilor centrale. Dar permite-mi să-ți declar imediat, că eu am convingerea absolută, că victoria finală va fi de partea împătritei întărișări. Împătrita întărește va fi victorioasă și pe continent».

— «E permis să întreb, că pentru ce și acum, în urma situației actuale de pe câmpul de răsboiu și după învățărilelor lor patrusprezece luni, Ex. Voastră mai persistați în convingerea fermă în victoria împătriei înțelegeri?»

— «Îți voi spune. Imediat vei putea să și vezi din aceasta, ce cunoștință precisă am eu despre fortele puterilor centrale. Să zicem, că Rusia ar fi deja învinsă și că azi-mâne ar cere o pace separată. Eu totuși nu-mi voi schimba părerea ce-o am despre victoria finală a împătriei înțelegeri. Să zicem, că atât Franța cât și Italia ar ieși învinse și ar cere pace. Părerea mea nici în cazul acesta nu suferă schimbare. Fiindcă, măcar dacă aliații ei ar fi înviniși, Anglia singură va continua răsboiul, și băzându-se numai pe forțele ei proprii va învinge. Când s-ar ajunge aci, Anglia, firește, și-ar retrage trupele de pe continent. În consecință răsboiul pe continent nu i-ar mai consuma nici un om și nici un filer mai mult. Anglia va continua răsboiul pe apă, fără de aliați. În felul acesta ea va distrugere Germania; comerțul german nu poate rezista unui răsboiu naval, ce ar dura zece ani. Un atare răsboiu va distrugere puterile centrale, în vreme ce Anglia i-ar aduce îmbogățire».

Voeam să afli ceva despre submarinele germane și despre stagnarea actuală a comerțului englez, dar dl Filipescu m'a prevenit:

— «Firește, eu nu cred nicidcum să ajungă lucrurile până aci, am voit numai să-ți demonstrezi, că pentru ce sunt atât de persistent în convingerea relativ la victoria finală a împătriei înțelegeri».

— «Dar nu credeți oare Ex. Voastră, că ajungând strămorile pe mâinile Rușilor, din punct de vedere economic aceștia ar putea să încăuzeze exportul cerealelor românești?»

— «Am ferma convingere, că vom avea libertatea să putem întrebuința strămorile. În aceasta privință am primit — în mod așa zicând instituțional — toate asigurările din partea împătriei înțelegeri».

— «Excelenței Voastre nu vă inspiră îngrijorări fortificarea nemaiînsemnată a panslavismului ce va rezulta în urma victoriei împătriei înțelegeri?»

— «Pentru ce să mă îngrijoreze? În sfârșit oricare mare putere, deci și Germania, constituie o primejdie vecinic amenințătoare pentru micile națiuni; dar în special ce privește slavismul, trebuie să spun, că acesta e o apariție mondială mult mai puternică decât ca noi să o putem înfrâna cu slabele noastre forțe. Dacă soarta Europei este, ca într-o bună dimineață

panslavismul să ne inundeze întregul continent, noi zadarnic ne-am împotriva puvoiului...»

— «Dar dvoastră vreți să ajutați azi puvoiul, — am răspuns eu. — Ați vrea să dărâmați minunata dâlmă, pe care o constituie alianța dintre Austro-Ungaria și Germania. Noi apărăm azi Europa occidentală, chiar contra voinei Europei occidentale, împotriva slavismului!»

— «Dar dacă noi suntem de credință, că dreptatea este de partea Europei occidentale și că aceasta are dreptul să-și croiască soartea fără de vre-o tutelă?» — a spus dl Filipescu.

Un moment a rămas pe gânduri apoi a continuat:

— «Noi am trăit în relaționi bune cu Germania. I-am datorat și recunoștință. N'avem motive să ne plângem pentru relațiunile noastre pe care le-am avut mai înainte cu Germania. Germania are o singură greșală de neierat...»

— «că este aliată Ungariei?» — întrebai eu.

— «Da».

«Acest răspuns, lapidar, — încheie corespondentul ziarului «Az Est» — m'a făcut să înțeleg întreg modul de gândire și întreg complexul de sentimente al filipescanilor: domnii aceștia ar fi gata să dea foc casei deasupra lor, dacă ar ști cu siguranță că jăratecul va îngropa și Ungaria sub dânsul...»

Răsboiul.

In Galitia și Volhinia e acum liniște și vre-o nouă ofensivă din partea Rușilor aci nu mai e de așteptat. In schimb, după o pausă oarecare, ar se urmeze de nou înaintarea energetică a trupelor germane și austro-ungare. La aripa ceealătă a frontului dela răsărit, Rușii cu puteri întreite au încercat se atace, dar au fost respinși cu mari perzi.

La frontul italian s-au repetit atacurile desperate asupra trupelor noastre, dar au fost respinse toate. Nici o poziție nu a putut fi luată dela noi. La frontul sărbesc au fost ciocniri mărunte însă animale pe la Drina. In Dardanele Turcii pregătesc o nouă ofensivă la Galipoli asupra dușmanilor, iar în Salonichi se aşteaptă sosirea trupelor antantei, cari au scopul se ocupe Macedonia înainte de a intra Bulgaria în ea.

Luptele cele mari și grele se dau acum la frontul dela apus, unde Francezii și Englezii au început o energetică ofensivă, cu un succes oarecare, dupăce Nemții au trebuit să se retragă pe unele locuri în linia a

este nedrept pentru unu!, nu poate fi drept pentru altul. Diversitatea claselor sociale nu poate face, ca o acțiune omenească să-și schimbe natura; ca ceea ce ar fi nedrept cu cel sărac, să fie drept cu cel bogat. In ochi nului depositar creștin al autoritatii nu trebuie să existe nici nobilime, nici popor, nici bogăți, nici săraci, nici stăpâni, nici selavi, când e vorba de întrebuintarea acestei autorități. Astfel, el s-ar folosi în vederea disordinei de ceea-ce nu i's-a încredințat decat în vederea ordinei. Dreptatea îi impune datorinta de a primi de egali înaintea dreptului pe toți membrii societății, ori care ar fi poziția și destinația lor.

Egalitatea socială, așa cum o visese anumiți sofisti, nu e decat o utopie; însă egalitatea înaintea dreptului este o consecință riguroasă a principiului de dreptate propovăduit de Isus Cristos; și numai fiindcă au refuzat a-l pune în practică, au creat în societate depositarii autoritatii acele antagonisme, ale căror victime au fost ei îngăsi foarte adeseori. Aruncând o privire scurtă asupra istoriei popoarelor pagane, e ușor să constată, că nedreptatea a fost oare cum fondul stării sociale și că autoritatea nu se întrebuintă decât pentru consacrarea areștei nedreptăți. Coborând la istoria popoarelor creștine, cu durere vedem, că paganismul, înălțurat ca formă religioasă, a dăruit în starea socială și că exercitarea autoritatii nu s'a inspirat decat foarte arareori din dreptatea creștină. Iată cauza, pentru care

două de apărare. Succesul acesta, de altcum neînsemnat, este a se atribui faptului, că la apus luptă acum un German, contra cinci dușmani. Luptele continuă aci cu mare îndărjire.

Cine este deaproapele meu?

Traducere, de Gh. Henția, preot.

„Iar el vrând să se îndrepenteze, a zis cătră Isus: Si care este deaproapele meu?“

(Luca 10: 29).

„Care este oare deaproapele men?“... a întrebat odată un legiuitor pe Isus, care instruia pe învățătorii Sai. Si „care este deaproapele meu?“... se întreabă cu siguranță și în ziua de azi căte un creștin, cu toată dubiositatea legiuitorului același.

F-i va oare acel cersitor, — întrebă bogatul cel mandru, — căruia îi aru' eu, milostivul, banul meu pentru-a să nu mă mai molesteze?... Eu îi voi da banul meu. Cine însă poate pretinde cu seriositate, că să-i iubesc ca pe fratele meu, să împart, să tratez cu el frateste?... Eu nu cunosc pe alt deaproape decat pe cel de o egală poziție, de o egală naștere cu mine; cel căstă în adâncime, nu și îorduit cu mine!

Dacă e locuitorul insulelor și al continentelor îndepărtate, — își zice batjocoritor cel necredincios, — cu adevărat într-o mărie e prea mică pentru a se putea sălăgăi în ea o iubire aşa de mare, care să cuprindă întreg neamul omenești. Eu nu pot deaproapelui meu de dinco'o de Ocean nici să-i dau un sfat, și nici să-i servesc cu alteceva. Pentru aceea nă indesultez a iubi pe prietenii mei cari mă încurjură ca pe cel mai deaproape ai mei.

F-i va și păgânul și jidovul? întrebă cel încredincios. Cum pot eu să iubesc ca pe deaproape pe acela, care nu vrea nici să venereze, nici să iubească pe Dumnezeu, în modul cum o fac eu? Cum pot considera pe acela de deaproapele meu, care deviază dela religioanea mea, și care nu vrea să stea aşa deaproape de Iisus Cristos ca mine? Numai cel căstă crede în Iisus Cristos, aşa ca mine, numai acela poate fi deaproapele meu.

F-i va și omul din rândurile armatei dușmane?... întrebă luptătorul. Cum pot eu iubi pe acela, pe care merg să-l nimicesc, și care, — dacă nu îl să nimici, — ar arunca familia și patria mea în mizerie?... E datorinta mea, ca să-l omor în bătălie, ori să-l duc ca prisoner. Numai acela e deaoroapele meu, care e concetăeanul meu; care împreună cu mine asumă de aceleasi legi și de aceleasi superiorități, și în caz de nevoie își jertfește avere și sânge pentru susținerea noastră comună. Oricare sătul îmi rămâne străin!

F-i va și răufăcătorul cel brutal?... întrebă judecătorul. Datorinta mea e să nu ibi, ci a pedepsii pe criminal. Pot eu iubi, ca pe deaproapele meu pe acela, pe care după dreptate trebuie să-l condamnă la moarte?... Pot eu ierta, ca și unu frate și me, același, care ar întrebui aceea iertare numai pentru a aduce din nou în siguranță viață și averea concetăenilor săi?... El e asemenea unui animal sălbatic, care trebuie împins la o parte din călă, îosă deaproapele meu nu poate fi un astfel de monstru!

In chipul acesta aproape fiecare își face singur cete o idee despre acel, pe care ar

voi să-l numească deaproapele său. De altcum nu fiecare își exprimă gândul său, însă cei mai mulți se pronunță prin feță cu care se poartă fără de alți oameni.

Cine e deci deaproapele meu?...

Isus Cristos a răspuns legiuitorului prin una dintre cele mai admirabile și instructive răspunsuri (Luca 10: 30-37).

Un judecă dreptedincios în drumul său a fost jefuit de tăhăi și rănit aproape mortal. Atunci își găsit un preot, care avea datorință a învățătoră dată pe Sinai și cunoștea porunca: Sa iubesti pe deaproapele tăi ca pe tine însuți (3 Moise 19, 18). Însă învățătorul nu a exauțat cuvântul dumnezească, a trecurt pe lângă el cu inima împetrată, lăsând pe nefățul să înfoate în sânge. Atunci a venit un levăt, unul dintr-acei, cari se laudă, că Dumnezeu îl să-i dat lor de moștenire, pentru care lucru mai ales ei îi și serveau. Si acesta a trecut pe lângă cel nefericit, fără să îl iei în seamă. El nu consideră pe cel vrednic de compătimit ca pe deaproapele al său.

In fine a venit un Samarinean și a văzut pe judecător. Dar Samarineanul și iudeii trăiau în neînțelegeri și se urau între sine pentru deosebirea civilă și religioasă. Călătorul însă nu a văzut la judecător ce zicea în drum pe contrarul său civil și religios, ci pe om. El îl așeză plin de milă pe animalul său, — după ce tătau și legau rănele, — și-i aduce la oameni, cari să-l poată îngrijii mai departe și cărora le plăteau pentru serviciul făcut. Numai acesta a știut, care e deaproapele său. E doar cunoștința lui prin o săptă plină de milostenie.

Si astfel a învățat Isus în o întreliciune înaltă pe cei dubioși, că cine ar fi deaproapele lor. E fiecare om, care stă aproape de noi. Fiecare, cu care venim în contact și în sârba, ca să-i putem ajuta.

Asfel și locuitorul din depărtatele continentelor, fie el alb ori colorat, fără deosebire de legătiv le și religioase, e deaproapele nostru, îndată ce să apropie atât de noi, încât să-i putem servi. Nu e alt Dumnezeu creatorul său, decât Acela, care mă crea și pe mine, Dumnezeu nu-l-a făcut pentru alt scop, decât pentru care nă a făcut și pe mine. Naamul omenesc, aşa cum locuște el suprafața globului pământului, e o singură familie, al cărei tată e vecinul, iubitorul Dumnezeu. Si fiecare membru din această familie, îndată ce vine în oare care atingește cu mine, e fratele meu, e sora mea: e deaproapele meu.

Asfel și apărătorul altor religii, numească-se ea ori cum. Eu pot crede, că religiunea mea e mai sfântă, mai fericitoare de ată a sa; el poate tot desconsidera convingerile mele; însă el e deaproapele meu. Si originea dumnezească a credinței mele o dovedesc prin aceea, că fără a lăua în seamă nestiință sau ura lui, îl stimez ca pe o ființă a lui Dumnezeu, si îl stimez cu acela iubire, pe care Dumnezeu o manifestă față de toti oamenii, si pe care Iisus Cristos, Foul dumnezees, mă învăță să o simtesc. Asfel deaproapele meu nu e numai fiecare dintre concetăenii mei, ci chiar inimicul patriei mele...

Cu toate că sunt obligat să spărne toate căile drepturile patriei mele față de atacuri străine și a nu permite, ca prin mânie dușmană cinstea superiorității mele, concepția patriei mele, viață și avutul concetăenilor mei să fie nimicite, totuși față de inimicul invins voiu arăta milostenie, față de cel desarmat compătimire. — Eu voi

cercetează de aproape modul cum sunt aplicate, va întelege fără greutate, că în același întemeierea creștinismului, statul a rămas păgân; că dreptate și fraternitatea su fost date uitări și își va putea de seamă de două fapte actuale încărcate de furtuni cu privire la viitor: slăbirea principiului autoritatii și spiritul de răsvrătire.

Lumea face massele răspunzătoare de aceste două fapte deplorabile. N'am putea să le împuță cu mai multă dreptate depozitarilor păgâni ai autoritatii, cari în loc să considere înalță lor prerotativă ca un apostolat de ordin social, n'au avut în vedere de ată interesul lor și să transformă autoritatea divină în despotism? In loc să facă legi și să creeze instituții proprii și să păndească spiritul creștin de dreptate și fraternitate, ei nu s'au gândit decat să speculeze asupra nedreptăților sociale și să atipe un antagonism, vrednic de plâns, între membrii familiei omenesti; în loc să lase activitatea omenesti o libertate, pe care Dumnezeu a pus-o în om ca în susire esențială și fire sale, ei au apăsat, sub felurite preteze, elanul și flătolor, în loc să conducă pe căile arătăte de Iisus Cristos.

Prin urmă poțitionii, cari în astăzi în manele lor destinele popoarelor, ar zambi de milă, dacă s'ar încumeta să cetească moardele noastre reflexioni creștine. Într-adevar, predecesorii lor au condus astăzi de bine lumea, și chiar ei își o conduce astăzi atat de bine, încât au dreptul să fie mă-

FOIȘOARĂ.

Studii asupra Creștinismului considerat ca legătură de unire între popoare.

(Urmare.)

Isus Cristos, fără a combina o teorie politică, a indicat datorință, cari privesc în același măsură pe suverani și pe toți deopotrivă autoritatii, ca și pe ceilalți membri ai societății. În felul acesta poate fi creștină politica, pot fi creștine statele.

Adăug, că ele sunt dateare să fie astfel, dacă vreau să atingă scopul, pentru care a fost statorită autoritatea și delegată întrebuintarea ei, adecă ordinea și binele general.

Morală creștină cuprinde două feluri de porunci: 1. Cele, cari privesc desăvârsirea individuală; 2. Cele, cari regulează raporturile dintre indivizi.

Noi năavem să ne ocupăm aci de cele dintăi. Cele de al doilea își au exresiunea lor generală în aceste două cunoscute: dreptate, fraternitate. Isus Cristos normând în modul acesta, raporturile sociale, a învățat în ce chioare să fie folosită autoritatea, al cărei unic scop este ordinea socială.

Idea de dreptate aduce cu sine în mod necesar ideea de egalitate. Ceea ce

Ingrigi, să-l fac nestrițios, și dacă mi-a succed aceasta, n'am decât să-i iubesc. Eu am datorințe sfinte față de drepturile poporului meu, însă apoi tot atât de sfinte datorințe am față de omenime, chiar și față de dusmanul poporului meu. El e deaproapele meu; eu trebuie să-l ajuterez și să-l servesc, dacă aceasta se poate face fără violarea datorintelor mai înalte.

Aș dar deaproapele meu nu e numai rudenia mea, prietenul meu, ci și fiecare rival al dorințelor mele, fiecare conțru al familiei mele, antagonistul meu cel mai înverșunat, care cauță ori ce ocasiune pentru a mă oferă. Eu am de altfel datorință de a pune sub siguranță drepturile mele și cele alor mei față de atacuri străine, însă n'am nici o competență de a mă răsbură; am datorință de a mă păzi de ori ce fel de pagubă, n'am însă dreptul de a cauza pagubă. Să pe dusmanul meu am să-l iubesc ca ne deaproapele meu! Cristos săa poruncește! Eu îndată ce nu voi urma calea indicată de Învestitorul meu, înțețe de a mai fi creștin.

Să dacă în fine mulți sunt convinși, că fiecare om e deaproapele lor, totuși par să fi neorientați în privința calității iubirii cu care au și iubi. El simtse, cum e cu totul nenatural a avea față de toți oamenii simțemirile gal de delicate; ei stiu, că inclinații deosebite ale inimii, deopotrivă față de un om, ca și față de celalt, nu se pot forța.

La tot cazul e cert, că în gradele afecțiunii domnești o deosebire mare și continuă. Cu altă iubire în brâtișam pe un moșneag, cu alta pe copil, cu alta pe prieten, cu alta pe oaspele nostru străin, ce ne vine în casă; cu alta pe tată, pe mamă, bărbat, soție, sau mireasă. Cel ce ar vrea să facă din toți oamenii prieteni sinceri, n'ar avea nici unul; cel ce ar vrea să trăiască cu fierare fără deosebire în întâmpinare, va pierde în grabă încrederea tuturor.

Așadar cum să iubesc eu pe deaproapele meu? Cristos ne împărtășește cel mai satisfăcător, cel mai instructiv răspuns: *Tu să iubești pe deaproapele tău, ca însuși pe tine.*

La aceste cuvinte ale dumnezeescului maestru se va cutremura egoistul, care și fară de sine nu poate iubi, nici cinsti nimic, care e în stare a jertfi pentru folosul său o-noare, pentru mărire a verii sale frate și soră, prieteni și concetățeni patrie, cu un cuvânt totul.

La avuzul acestor cuvinte poate va deveni perplex binevoitorul, care bucuros ar executa poruncile lui Isus, dar care totuși și recunoaște slabiciunea de a nu fi în stare a prețui pe fiecare om ca însuși pe sine.

Cu toate acestea cuvântul sătan reține plin de adevar etern și înplinarea acestuia e singură în stare a lăzii umanității. Între oameni, fericirea asupra globului pământului.

(Va urma.)

NOUTĂȚI.

Pentru orientarea publicului călător din Sibiu și din comitatele învecinate se comunică următoarele: Nu se cere certificat de legitimatie la călătorie în comitatul Sibiului, sau de aici în comitatele următoare: A bainferioară, Brașov, Făgăraș, Hunedoara, Târnava Mare și Târnava Mică. Trecerea de pe teritorul acestor comitate în alte părți ale țării se poate face numai cu certificat

dri de opera lor. Cătă mă priveste, îmi iau voie să dezplărg ignoranța și orbirea mintilor; eu mărturisesc, că mișcarea, care a gătită asăzi masel, are un caracter mai creștin de atât și știință Machavelilor nostri; susțin, că dacă depositarii autorității nu se fac stăpâni pe elementele bune, ce se întâlnesc în miscarea socială spre a le conduce în înțelesul și vîrșor crestării, ei vor fi înghitii într-un cataclism logozitor, care nu va avea drept regulă decât exasperarea extremită a unei vrâni concentrate vreme indelungată.

Nu poste nimeni săgădui, că mișcarea, care agită lumea, n'ar fi lăsat mereu să se importă exceptând în Franță, când cu totația republică. Un lucru, care trebuie să îsbească orice spirit serios, este d'visa, pe care această mișcare a rezistat pe drapelul său: *Libertate, Egalitate, Fraternitate.* Această deviză e resumul spiritului creștin și doară, că aplicarea sinceră a principiilor creștini de dreptate și de fraternitate și a învățăturii creștine despre autoritate, ar da satisfacție aspirațiilor popoarelor. Fară îndoișă, propagatorii revoluției nu se pretind a fi creștini, dar în realitate sunt mult mai creștini decât cei mai mulți din aceia, cari se socotesc a fi creștini să apere ordinea socială, și cari nu încarcă o speranță decât folosind mijloacele, pe care păgăoismul li le-a lăsat moștenire.

(Va urma.)

de legitimare. Astfel de document este: 1. Certificatul cu fotografie de călătorie pe căile ferate pentru funcționari în activitate și familiile lor; 2. Pagaportul în regulă (cu fotografie), provăzut cu clauzula de valabilitate dela autoritatea politișă; 3. Biletul de legitimare, dat de autoritatea politișă de prima instantă; 4. Persoanele, care călătoresc în serviciu public, trebuie să se rectifice despre aceasta cu act în regulă, pe largul unul din certificatele de mai sus. — Pe teritorul orașului Sibiu se dau bilete de legitimare: 1. La șeful poliției comunale, pentru cetățeni ungari cu locuință în Sibiu, sau cari au stat mai mult de trei luni în acest oraș; 2. La poliție de graniță, pentru străini și pentru cetățeni ungari, cari stau în Sibiu și au patin de 3 luni. Biletele de legitimare au să se ceră în persoană. Persoanele, care se infățisează la poliție de graniță, trebuie să și dovedească identitatea, ocupația, comună la care aparțin și eventual scopul călătoriei; la călătorie în Austria se pretinde necondiționat și fotografie. Taxa de timbru 30 fileri plătește: servitorii, ucenicii, salilorii (zilerii), muncitorii și alii indivizi, cari nu au venit mai mare de către simbria obisnuită; alte persoane plătesc 2 coroane. Cine nu și are datele documentale de legitimare organelor de control, sau cine face abuz cu actele acestea, comite transgresiune și se pedepsește cu arest până la 15 zile și amendă până la 200 coroane.

Intru nirea dumei. Pentru linistirea spitalilor foarte agitați în Rusia țarul să a învoit, după cum se știe din Petrograd, ca duma să se întânească de nou încă înainte de termin. E vorba, că convocarea ei să se facă pe ziua de 8 Octombrie vechi.

Manifestații de simpatie. Ziarele bulgăre descriu manifestațiile de simpatie făcute în fața consulatului austro-ungar și a celui german din Sofia. Studenți au aclamat, sprinții de public, pe reprezentanții puterilor centrale cu mare entuziasm.

Prețurile maximale pentru cartofii s-au stabilit pe teritorul Austriei, pentru lunile Octombrie și Noemvrie, cu 8 coroane de mai multă metrică. În Viena va costa 12.40 coroane; în magazinile comunale din capitală se vinde chilogramul cu 15 fileri.

Aspră pedeapsă. Tribunalul militar din Viena a osândit pe Ida Blakmor, instrucțoară de limba engleză, la arest greu de opt luni pentru tulburarea ordinei publice. Numita engleză își exoriște dorință, cu prilejul scufundării *Luzitania*, că „Germania să fie bătătoră”. În motivarea sentinței se spune, că expresiunea acuzatei a fost îndreptată și în contra monarhiei austro-ungare, a cărei soartă este astăzi legată de a Germaniei.

Donații. Reuniunea femeilor gr. or. române pentru înfrumusețarea bisericii din Sibiu, Saburbiul-Josefin, a dăruit 15 cor. pentru spitalul rănitilor din răboi al Reuniunii femeilor române din Sibiu. — Se exoriază multă mită. — Dr. V. Bologa, secr. Sfatuviu Roșcea, casierul Reuniunii.

Trupe în ajutor. Presa franțuzească pune întrebarea: Oare Italia nu este momentul potrivit de a veni în ajutor împăratului alianță și a-i trimite corpurile de armătă, care în urma timpului rece de toamnă nu le mai poate folosi în luptele munțoase cu Austrie?

Greva căsătoroșilor. Se rezvăresc și fetele. Din Anul Ia în vești, că o sudă de mii de femei gingăse femeine se organizează pentru proclamarea grevei. Roabele mașinelor de cusut pretendă plată mai mare și ceasuri de lucru mai reduse. Patronii refuză, se uștează. Fetele părăsesc mașina, nu mai vreau să coase nici un; se duc la aerul liber, de care au avut asa de puțină parte în viață... Să dacă n'au să șească învingătoare din luptă? Vor fi mai sărăce cu o iluzie și vor reveni la uretelele părăsite.

Răta legată*. Un om de spirit din Francia s'a hotărât să scoată o revistă nouă sub titlul *Răta legată*, cu argumentul de a nu publica altceva în revistă decât minciuni, cele mai mari și neinchipuite minciuni. Iar pentru a putea sevără în mod consistentios aceasta muncă grea, a legat, cum spune, contract cu un birou telegrafic de informații, ca să-i ofereze prompt toate minciunile mai însemnate din lume. Suntem siguri, că generalul italian Cadorna, care trăiește acum cele mai sfumurate minciuni de pe câmpul de răboi, e angajat deja cu colaborator la *Răta legată*. Întreaga întreprindere pare a fi o bătăie de loc la adresa pressei franceze, condamnată să publice tot minciunile de pe câmpul de răboi. De altfel succese și viață lungă revistei *Răta legată*!

Cai pentru agricultori. Ministerul de răboi a dat comandanților militari un ordin, prin care caii ce-i au la dispoziție să poată fi imprumutati agricultorilor, — întrucătă că permit imprejurăriile militare, — în scopul lucrărilor agricole de toamnă. Timpul în care calul imprumutat are să fie adus îndărăt, este 24 de ore dela luarea lui în primire.

Cismele cu talpă de hârtie. Săptămâna trecută s'a ținut peractarea finală în Căsovia în contra acestor, cari în anul trecut au lăsat pe seama armatei cisme cu talpă de hârtie. Toți acuzații au fost achitați, pe motivul că nu a putut fi dovedit, că tocmai cismele cu talpă de hârtie au fost lăsate de acuzații și nu alții, pentru că comanda militară a cumpărat cisme și de la alții. S'a accentuat apoi în motivarea sentinței de achitare și acesea, că intenționele acuzaților n'a fost să pericliteze viața soldaților!

Ciumă și holera. În Rusia se lăstește zilnic ciumă și holera. Primejdia e mare în deosebi pentru Moscova și Petrograd. Guvernul a votat nouă milioane de ruble pentru combaterea epidemiei.

Censura rusească. Prim-ministrul Gorremkin al Rusiei planuiește să pregonească și mai mult presa țării sale, care și de astăzi s'a bucurat de prea puțină libertate. Scopul ministrului este, că ziarele să nu noată serie nicio despre situația internă a Rusiei. Locul comunicatorilor sterse de cenzură nu mai este iertat să rămâne alb, ca să nu se agite publicul. Truda aceasta, serie unul din ziarele rusești, va rămâne însă cu totul zadarnică, și publicul va ști și pe viitor îsprăvile cenzurei noastre.

Pentru răniții din Turda. Pentru răniții din Turda am mai primit: Dela dășoara Horthenția Bucur din Iodol 50 cărticele de rugăciuni, pentru a fi împărtite de Răvnirea noastră la răniții din Turda. — Dela credințioșii bisericii gr. or. române din Atinț 10 cor, 70 fil. — Dela credințioșii din parohia Cergz s'a colectat prin d-na preoteasă Varvara Purșa 4 cor. 40 fil. și 200 ouă dela următorii: D-na Purșa Varvara, preoteasă, Ceagz, Crisan Anica lui Ioan, Văd. Baciu Maria lui Ion, Budai Maria lui Macavei Sim, Văd. Crâsnic Todora, Mitrea Lina lui Iones, Buta Raveca lui Todor, Mătă Maria lui Vasile, Popa Ludovica lui Jonas, Crisan Ioan lui Chirilă, Moldovan Marișca lui Ioan, Lazar Ludovica lui Ioan, Maier Floare lui Andrei, Baciu Saveta lui Gavrilă, Baciu Valeria lui Dinu, Crisan Anica lui Lucaci, Roșu Maria lui Ion, Crisan Maria lui Arop, Popa Anica lui Ioan Popii, Tolon Cristina, Giongardi Ileana, Popa Veronica lui Sim, Duma Paraschiva, Magyarosi Mozesné, Ceagz, Jacob Maria lui Iosif, Macavei Ileana lui Vasile, Lazar Lucretia lui Todor, Crisan Maria moței, Crisan Maria lui Andrei, Crisan Raveca lui Alex., Mătă Anica Paraschiu, Văd. Budai Anica, Michis Victoria lui Jacob. — Reuniunea femeilor române din Turda le aduce tuturor multămită: *Lucreția Murășianu* prezidentă. Dr. Aug. Rațiu, secretar.

Mijloace de apărare în contra frigului. Pentru orientarea reuniunilor, șoalelor și a particularilor, cari doresc să trimită și în anul acesta colecții de albituri și a. pe seama armatei și lăsătore pe câmpul de răboi, se comunică următoarele: Pe temeiul experiențelor anului precedent ministerul de răboi a lăsat anumite măsuri. Și așadar: 1. Se cer mai ales dăruiri de *pumrigei* (*Purwamer*, incălziitoare de genunchi și ciorapi). O singură garnitură din aceste trei obiecte se poate face căm din 1/3 kg. lăună de împlătit, — va să zică dintr'un chilogram se fac 3 garnuri. Corporațiile, scolele și particularii pot să și procure gratuit materialul necesar de lăună dela oficiul de ajutorare al ministrului de răboi (Kriegsfürsorgamt des Kriegsministeriums, Wien, IX, Berggasse 16), pe largă o cauțiune. Informațiuni cu privire la lăună și la modelelor se pot cere prin o carte poștală dela: *Zentralevidenz für Armeelieferungen*, tot la ministerul de răboi. — 2. Afără de garniturile amintite (oumnusi, incălziitoare de genunchi și ciorapi), se primesc și alte daruri ca mijloace de apărare în contra frigului, și anume: gămbiere (Wadenstutzen), căciule (*Schuheluben*), cingători, pumnusi de blană, obiele, izmene, covoare de ori ce soi și a; dar materialul necesar la obiectele acestea nu se dă din partea ministerului de răboi. — 3. Toate dăruurile menite armatei în campanie au să se înainteze sortate și împachetate, ca și în anul trecut, la adresa K. u. k. Monturdepot din Budapest, sau la locurile de colectare din orașe mai mari. Deadreptul la trupe să nu se expedeze. Distribuirea obiectelor se face din partea ministrului de răboi, conform trebuințelor ostașilor de pe câmpul de luptă.

Bioscopul Apollo. Mercuri și Joi în 6 și 7 Octombrie n. 1915 se va reprezenta următorul program: Cursa de Derby în Viena, după natură. Costică examinează conductul de gaz, umoristic. Pein noapte și sfîrșit, drame morală în 5 acte, minunat colorată.

Cărți și reviste

Biserica Ortodoxă Română. A apărut în 5 din 1915 cu următorul cuprins: Copie de pe adresele sf. mitropolii a Ungro-Vlahiei, relativ la clădirile ce se construiesc prea aproape de altarul catedralei. Cunoștința de sine, de aici horeul Teofil Ploieșteanu. Spiritul evangelic al milei. Lectie inaugurală, de Dr. D. Demetrescu. Credințismul și educația română, de B. Mangâr. Caracterul sfântului apostol Pavel, de I. Mălăcescu. Vechile noastre biserici. Originea vieții monastice în muntele Atos, de Dr. D. Demetrescu. Viața sfântului Antonie cel Mare, de arhieul Antim. Tânărul din Nisa, de diaconul Nic. N. Popescu. Donațiuni.

Anuarul institutului teologic și pedagogic român gr. or. al diecezei Caransebeșului pe anul școlar 1914-1915, publicat de direcția institutului. — Cuprinde: Trei poști ardeleni la începutul veacului al XIX-lea, studiu de Dr. V. Loichita. Cuvântarea dela începutul anului școlar, rostită elevilor de P. S. Sa Dr. Miron E. Cristea. Gheorghe Petrescu, sprijinirea catihetului, care a înălțat 40 ani de muncă profesorală. — Din datele școlare vedem, că în secția teologică au fost cu sfârșitul anului 60 elevi, în cea pedagogică 42 elevi. Corpul profesoral se compune din 1 director, 9 profesori, 1 medic al institutului și 1 învățător la școala de aplicare. Bibliotecile profesorale conțin 1795 volume.

Note și impresii.

Din înțelșcirea altora. Este mai probabil acela, care se învăță pe sine, decât acela care cucerește o cetate.

Douăsprezece miliarde. Atâtă s'a subseră la nouă împrumut german de răboi. Ca să numeri cifra aceasta, ai avea trebui să de doi ani și trei luni, presupunând că numărarea se face până la 100 pe o minută, și că ziva și noaptea nefincetată se urmează cu numărul.

Cine nu crede, să incerce.

Impotriva clasiciilor. În coloanele unei reviste nemțesti a apărut un articol de Woldemar Baumann, care este de părere, că și noua generație își face educația muzicală prin operele clasiciilor, totuși mărimele acestei clase n'ar trebui mereu scăzute la iveau pe socoteala compozitorilor în viață.

In Germania, zice articolul, se dă concerte, ale căror programe sunt ocupate cu bucurăți clasice în sumă de 70-80 la sută. Recunoaștem măretia lui Bach, Beethoven, Mozart, Liszt, Wagner și Brahms, dar este de prisos să cădem în aceeași greșală, prin care înșinării noștri au cauzat atâtă amărăciuie compozitorilor de pe timpi lor.

Așultarea muzicei clasice este placerea noastră, a tuturor; dar așultarea aceasta trebuie stăvilită, pentru a nu stăriji lucrarea compozitorilor aflațori în viață.

Când omul e sincer. Un fincier din Londra, om cu trecere în cercurile politice engleze, petrecând câteva zile în Paris, a facut unui ziarist următoarele mărturii:

In Londra se găsește o mulțime de persoane politice cu autoritate, care din punct de vedere englez nu sunt tocmai nemultumite cu desfășurarea evenimentelor răboiului. Au dreptate, când zic că dacă învingea Rusiei, campania se sfârșea mai curând; dar atunci Anglia ar fi stat în față unui nou și puternic dusman: în fața Rusiei unite cu Germania... Acum însă Germania cu Austria au doborât pe seama noastră ursul rusesc. Pericolul slav nu este cu totul înălțurat, dar pentru multă vreme nu mai este amenințător. Rusia va avea trebui să dețină de cinci ani, să se poată reculege și să se întă

Nr. 325/1915 prot. (170) 2-3

CONCURS.

Anulându-se prin consistorul metropolitan pentru defecte de formă alegerea de protopresbiter în tractul Iliei, pe baza Statutului Organic § 63 combinat cu § 23 p. 5. și a Regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter, votat de congresul național-bisericesc al Metropoliei ortodoxe române din Ungaria și Transilvania sub Nr. 136 protocolar din 1888, prin aceasta se publică nou concurs pentru îndeplinirea postului de protopresbiter vacant în tractul Ilia.

Vîitorul protopresbiter va fi totodată și paroh în locul central al tractului, anume în parohia din Ilia.

Emolumentele împreunate cu acest post protopresbiteral sunt:

a) Venitele protopresbiterale, care stau din pașul votat de sinodul arhiepecezan, din cota de 400. Cor. din fondul protopresbiteral și din taxele ce incurg din vizitarea comunelor tractuale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale, după cum sunt acestea regulate prin normative consistoriale.

b) Venitele parohiei făionate în coala B. cu ocazia întregirii dela stat a venitelor preoțesti.

Concurenții au să documenteze calificațiunea prescrisă în concluzul congresual Nr. 111 din 1888.

Concursurile instruite cu toate documentele sunt să se înainteze la consistorul arhiepecezan din Sibiu în restimp de 30 de zile dela prima zi ce urmează după publicarea acestui concurs în ziarul «Telegraful Român», însoțite și de o tabelă de calificații după rubricile indicate în regulamentul congresual din 1888 pentru procedura la alegerea de protopresbiter § 12.

Concursurile intrate după expirarea terminului nu se iau în considerare.

Ilia-Murășia nă, din ședința extraordinară a comitetului protopresbiteral gr. or., ținută la 4/17 Septembrie 1915.

Dr. Ioan Dobre m. p., adm. prot., pres. com. ppter.

Solomon Giurcoane m. p., notar.

Nr. 9338 Plen.

Se aproba și se publică.

Sibiu, din ședința plenară a consistorului arhiepecezan, ținută la 17 Septembrie 1915.

Ioan Mețianu m. p., arhiepiscop.

Dr. Octavian Costea m. p., secretar.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător la școală noastră confesională rom. gr. ortodoxă din Bacilele, protopresbiterul Treseacu, devenit vacant prin moartea eroică a învățătorului Andrei Drăguș pe câmpul de război, se deschide concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sunt 1200 coroane, și anume: 233 coroane dela popor, 100 cor. dela Veneratul Consistoriu și restul și jutor dela stat.

Invățătorul e obligat pe lângă predarea tuturor obiectelor de învățământ prescrise, a forma cor cu elevii dela 6-15 ani și a cânta cu ei în biserică precum și la o producție.

Doritorii de a ocupa acest post să trimiță rugările concursuale cu documentele relevante oficiului protopresbiteral ortodox al Treseacu în Brețcu (Bereczk) având a se prezenta înainte de alegere la biserică din Bacilele (gara Kökös) în vremea Duminecă sau sârbătoare spre a cânta și a se face cunoscut poporului.

Bacilele, 8/21 Septembrie 1915.

Iosif Tatulea m. p., George Iuga m. p., adm. parohial, președ. notar.

Nr. 697/1915. (169) 2-3

In cîteva găuri cu comitetul parohial.

Constantin Dimian protopresbiter.

Publicațiune.

Consistorul arhiepecezan dă pe 6 ani cu începere din 1 Ianuarie 1916 în arăndă moșia comasătă în tablă dela Islandul-mare și Bodonul de câmpie în mărime de 681 jugăre catastrale, arător, fâna și pășune cum și casa din Islandul-mare cu edificiile economice, toate în stare bună în calea licitației publice, care se va ține Miercuri, în 14/27 Octombrie, 1915 în cancelaria Consistorului Arhiepecezan (biroul asesorului-referent Nicolae Ivan), strada Măcelarilor Nr. 45.

Până la acest termin, va se zică până Miercuri în 14/27 Octombrie a. c. la 9 ore a. m. se primesc și se pot înainta la consistorul arhiepecezan și ofertele finchize și sigilate provăzute cu timbrul de o coroană și valoare de 5% dela pretul strigării care s-a stabilit cu 12.000 cor., deci vadiul are să fie de 600 cor. în numărul ori hărții de valoare.

In zia de licitație oferentii care vor să liciteze verbal, au asemenea să pună vadiu de 600 cor. la mâna comisarului consistorial Ioan de Preda, fiscal consistorial.

Observăm că un complex de peste 50 jugăre arător este sămănat cu grâu de toamnă, iar pădurea se va folosi după planul de exploatare și după condițiile speciale, ce se vor stabili în contract.

Condițiile de licitație și alte informații se pot lua dela referentul asesor Nicolae Ivan, până la zia de licitație.

Sibiu, din ședința consistorului arhiepecezan ca senat episcopal, ținută în 12/25 Septembrie, 1915. (168) 2-3

Consistorul arhiepecezan.

ALBINA, inst. de cred și econ., în Sibiu.

A XVIII-a tragere la sorti publică

a scrisurilor fonciare de 5% ale Inst. de credit și de econ. „Albina“ a urmat în 29 Septembrie 1915 în prezența domnului notar public regesc Gavril Zăgoni, a doi membri din direcție și doi membri ai comitetului de supraveghiere al institutului. S-au tras în valoare totală de Coroane 140,000 următorii numeri:

à K. 500 Nr.: 67, 70, 93, 148, 199, 227, 258, 267, 295, 311, 322, 410, 431, 444, 496, 507, 509, 519.

à K. 1000 Nr.: 8, 9, 110, 188, 191, 297, 354, 382, 390, 436, 439, 587, 587, 599, 615, 639, 695, 812, 813, 822, 855.

à K. 2000 Nr.: 3, 4, 101, 109, 149, 177, 232, 296, 390, 401, 424, 502, 511, 607, 632, 648, 713, 756, 802, 841, 896, 969, 1080, 1046, 1048, 1167, 1204, 1221, 1294, 1391, 1434, 1447, 1478, 1569, 1671, 1719, 1742, 1762, 1835, 1863, 1906, 1965, 2001, 2010, 2046.

à K. 5000 Nr.: 140, 149, 167, 180.

Cu începere dela 1 Aprilie 1916 aceste scrisuri fonciare se răscumpără la cassa institutului în Sibiu, la Filialele sale în Brașov, Elisabetopol, Lugoș, Mediaș și Murăș Oșorhei, la Wiener Bank Verein în Viena; la Pester Ungarische Commercial-Bank în Budapest, precum și la Filiale der k. k. priv. oesterr. Credit-Anstalt für Handel und Gewerbe în Triest, în futreaga valoare nominală împreună cu interesele curente; însă se pot răscumpără și mai multe oricărând prin escomptare, sau se pot schimba cu alte scrisuri fonciare după cursul zilei.

Cu 1 Aprilie 1916 înceată interesele lor mai departe, și cupoanele de interesesc sădante mai târziu, dacă la prezentarea scrisurilor fonciare lipsesc, se subtrag din suma acestora.

Din scrisurile fonciare ieșite la sorti la tragerile de mai multe nu s-au prezentat încă pentru răscumpărare următoarele:

à K. 500 Nr.: 234, 487.

1911 1913 1906 1912 1912 1911
à K. 1000 Nr.: 5 28 86 99 468 487.
1913 1912 1912 1913 1912 1911
572, 573, 579, 588, 652, 686,
1913 1913
731, 885.

1906 1909 1912 1913 1913
à K. 2000 Nr.: 672, 678, 680, 1598, 1973,
1913 1913
2000, 2026.

Sibiu, în 29 Septembrie 1915.

(173) 1-1 Direcția.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhiepecezană în Sibiu:

Frumoasa din Nor și alte povesti de

E. Hodoș.

Prețul 250 cor. + porto 20 bani.

Cafea ieftină!!!

Firma noastră de import F. A. Degan în Fiume (Postaflokk nr. 163.) ne avizează că a primit un transport mare de cafea, deci o vinde cu prețuri tare reduse. Sericii românește!

Nr. 1 Cafea Santos, aleasă și frumoasă 1 kgr. 4·60 cor.
10 " Cuba fină, frumoasă 1 kgr. 4·80 "
14 " Cuba cea mai fină 1 kgr. 5·20 "
15 " Cuba mărgele, aleasă 1 kgr. 5·20 "
16 " Cuba specialitate 1 kgr. 5·60 "
24 " Ceylon fină 1 kgr. 5·40 "
21 " Iava aurie 1 kgr. 5·20 "
106 " Victoria cea mai fină mixtură 1 kgr. 5·60 "

5 kgr. se trimite cu poșta hanecat și vănuim prin ramburzare. (166) 4-6

Rugăm preoțimă noastră se recomende această firmă cu ori și ce ocazie chiar și într-străini, căci numai așa o putem scoate cu bine din criză de răsboiu.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhiepecezană**, Sibiu:

Protocolul sinodului ordinari

al arhiecezei gr.-orientale române

din Transilvania

în anul 1915.

Prețul Cor. 1·20 + 5 fil. porto.

In editura Comisiunei administrative a tipografiei arhiepecezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

bisericii catolice și apostolice de răsărit revăzută la înșărcarea comisiunei, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de Dr. Pavel Rosca, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metroplitul Românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania Ioan Mețianu.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al scrierilor simbolice publicate de profesorul de facultatea teologică din Atena I. E. Mesolora, sub titlul: „*Tă συμβολικά βιβλία*“. Atena. 1883.

In aceasta ediție, bine îngrăjată și din punct de vedere al limbii, pe lângă „Prefața“ revăzătorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și isoarele considerate, se publică și o parte din „Precuvântarea“ arhimandritului Filaret Scriban, dimpreună cu biografia mitropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se apărtă în deposit spre vânzare la **Librăria arhiepecezană** și se vinde broșărată, cu prețul de **2 cor. 50 fil.**

Revăzătorilor li se dă rabat **20%**.

Moartea Călbazei

e asigurată prin folosirea medicinei inventată și fabricată de domnul farmacist

SIMION ONICIU în Abrudbánya (Abrud).

Această medicină concesionată și sub numele de „**PARASITIN**“ să vinde exclusiv numai în farmacia subscrisului în Abrud.

Abrudbánya, în Septembrie 1915.

Cu toată stima

Simion Oniciu,

farmacist.

A apărut

In editura comisiunei administrative a tipografiei arhiepecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Preașuțatului împărat și rege **Francisc Iosif I**, sub îngrijirea și binecuvântarea Înaltpreasfințitului Domn **Ioan Mețianu**, arhiepiscop al bisericei ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religiunea gr.-or. din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordinului Francisc Iosif clasa I și al coroanei de fer clasa II. Proprietar al crucii pentru meritite, membru fa casa magnaților etc. etc.

Se apărtă în depozit spre vânzare la **Librăria arhiepecezană** și se vinde legată frumos în piele roșie, cu copii și ornament aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu **12 cor.** Revăzătorilor se dă rabat **20%**. Tipar frumos cu litere latine, de calitatea primă, și hârtie fină și trainică.

La **Librăria arhiepecezană**, Sibiu, se apărtă editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiași și în dos, foile aurite, cu copii, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiași legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copii, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiași legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copii, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copii, cu cutie de păstrat **38 cor.**